

31 MRS 1980

ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEKHEZ

XXIX. évfolyam 2-sz. 1980



Magyarnak lenni ma annyit jelent, mint bünt bánni, megtérni, kiengesztelődni és mindenekfölött: hinni !

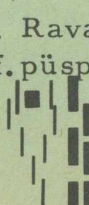
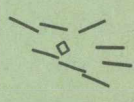
Magyarnak lenni ma annyit jelent, mint különbnek lenni, önmegtagadónak, testvériesnek, szelídnek, mégis elszántságnak lenni;

Magyarnak lenni ma annyit jelent, mint hont foglalni, polgáriasodni, - christianizálódni, reformálódni, felszabadulni, turáninak s világpolgárnak lenni, vagy egy szóval:

egy emberöltő alatt, a mi életünkben, gondolatban, érzésben, akaratban, tettben és türesemben, mindazt újra és sürítve végig csinálni, amit ezer éves történelmünk alatt gondoltunk, éreztünk, tettünk és türtünk,

sommásan újra élni egész történelmünket !

Dr. Ravasz László
ref.püspök gondolataiból.



GYÜLEKEZET A KERESZTÚTON...

Talán azt is irhattan volna, hogy keresztyén magyar életünk a kereszttúton; vagy nyugati civilizációnk a kereszttúton; vagy világbéke a kereszttúton; hiszen az egész világon megrendült a régi megszokott társadalmi rend, állami és egyházi intézményeink stabilitása és szervezete, kulturális értékeink és családi tradícióink eddigi megszokott rendszere. Vallási intézményeket elavultnak tekintenek; generációk közötti szakadék soha nem észlelt mélységet ért el; eszmei és politikai viták megoldásánál gépfegyverek és bombák használata a divat. Gagarin orosz űrhajós "nem találkozott Istennel" amikor a föld körül bolygott.

De maradjunk csak a mi kis caracasi Magyar Protestáns Gyülekezetünknel; esetleg a caracasi Magyar Kolóniánál; melyben többször merültek fel kisebb-nagyobb "családi" nézeteltérések vagy vitatkozások, melyek mindig megoldhatók voltak, mert a vitatkozók megoldásokat kerestek és akartak találni. Különböző áramlatok és eszmék-vélemények létezése a társadalmon belül az emberi természettel járnak és civilizációnk alappillérei. Ha ez nem így lenne, nyájszerűen követnénk a soronlevő "vezért" a legcsekélyebb ellenvetés vagy kifogás nélkül. Kolóniánkban az utolsó két év alatt felmerült viták és bajok úgy látszott a teljes bomláshoz vezetnek és a kereszttútra érve egyesek jobbra, mások balra térnek az eddig követett egyenes útról. Az utóbbi hetek minden esetre bizonyos megbékélési tüneteket hoztak, mint pl. a 217 eladott jegy a legutóbbi magyarházi vacsorán vagy a magyar nótáest szépszámu látogatottsága. Adja Isten, hogy esek tényleg a végső megbékélés jelei legyenek Magyar Kolóniánkban.

Magyar Protestáns Gyülekezetünk immár 30 éves, ha az első szervezkedési lépéseket vessük figyelembe. Az ideszakadt emigránsok nemzeti és vallási szükségleteiből született. A később megszervezett magyar egyesületek ugyan pótolhatták és biztosíthatták a magyar nemzeti és kulturális szükségleteink kielégítését, de nem lelki és vallási igényeinket. Szükségesnek tartottuk Magyar Protestán Gyülekezetünk létezését és fennmaradását mert magyarul akartuk az Igét hallgatni és vallásunkat, hittételeinket gyermekeinknek és unokáinknak tovább adni. Oket ma-

gyarul keresztelni és esketni; végül abban a reményben élni, hogy magyarul szóló Ige és magyar szoltáréneklés kíséri el azon az utolsó úton, melyről máig nincs visszatérés. Istenhez megtért hittesvéreink mind ezt meg is kapták. Most felmerül a kérdés, hogy a még élő idős generációnak, azok gyermekeinek és unokáinak biztosíthatjuk-e ezen lelki szükségletek kielégítését? Vagy még súlyosabb kérdés: fenn állanak-e még ezen lelki szükségletek a második és harmadik generációknál???

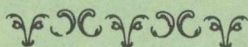
Magyar Kolóniánkban észlelt forrongás következtében, vagy attól függetlenül, gyülekezeti életünkben komoly megrázkodtatások jelentkeztek. A helyzet odáig jutott, hogy az Evi Közgyűlésen elhangzott presbiteriumi jelentésben azt is hallottuk, hogy: "a vasárnapi iskola, az ifjúsági munka és az Isten tiszteletek látogatottsága a legkomolyabb visszaesést mutatják. Az év folyamán egy alkalommal sem lehetett megtartani a vasárnapi oktatást. Istentiszteleteinken alig-alig-, vagy egyáltalában nem látni gyermekeket-ifjakat, a ezek távolmaradását a felnőttek sem pótolják. Nagy sátoros ünnep, vagy egészen különleges alkalom kell legyen, hogy pár tucatnyi egyént lássunk a templomban!" "A pénztárosi jelentés teljes komolyságában mutatta be súlyos anyagi helyzetünket; melyből kitűnt, hogy csak a be nem fizetett megajánlások összege 10.000. - B^s felett volt és a legszigorubb takarékossgal összeállított idei költségvetésben 10.300, - B^s-os hiány szerepel."

Miután eddig csak félidős szolgálatot nyújtó lelkészt tudtunk magunknak biztosítani, a legjobb akarattal végzett munka sem tudta a hatásos és eredményes szolgálathoz hiányzó órákat pótolni, sem a mi, sem a másik félidős gyülekezetben. Ezért lelkészünk úgy határozott, hogy teljes idejét kell a másik Gyülekezetnek szentelnie, mely munka fontosságát nem tagadhatjuk le egy Venezuelában alakult spanyol gyülekezetéről lévén szó. Viszont a mi Gyülekezetünkben és Presbiteriumunkban tartott ismételt tanácskozások arra az eredményre jutottak, hogy a mi Gyülekezetünknek is teljes idős lelkészre van szüksége ha egyáltalában ki akar kerülni a jelen válságból és túl akarja élni a jelen megpróbáltatásokat. Egy teljes idős magyar lelkész alkalmazása viszont nem történhet meg gyülekezeti életünk újjászületése és fellendülése nélkül. Itt jutunk aztán mi is a keresztútra. Itt

kell aztán tisztáznunk magunk és lelkiismeretünk előtt, hogy mit is akarunk; akarunk-e továbbra is egy Magyar Protestáns Gyülekezetett? akarjuk-e, hogy fennmaradjon jelen Gyülekezetünk? Fel kell tenni a kérdést: tudunk-e és óhajtunk-e egy teljes idős magyar protestáns lelkészt Gyülekezetünkben eltartani? és nem szabad elfelejtenünk, hogy HA IGAZÁN ÓHAJTUNK ÉS AKARUNK AKKOR EL IS TUDUNK TARTANI EGY TELJES IDŐS SAJÁT LELKIFÁSZTORT.


Ezen gondolatok következtében és, hogy teljesen tisztán lássuk a helyzetet, a Presbitérium egy kérdőív kiküldését határozta el, melyben minden hittestvérünk kifejezheti véleményét ezen létkérdések és az ő lelkiszükségei felett. Szeretnénk hinni, hogy ezen körlevél nem lesz egy pusztában elhangzott szó és hoszájarul problémáink megoldásához.

Dr. Kezes P. Béla



És most megkérdezem tőled: mi neked az egyház? Egyszerű emlék, érdekes munkatér, hasznos intézmény, kegyeletes régi alkotmány, vagy pedig anya? Anya, aki lelki - leg hordozott és szült, szenvedett érted és dajkált téged, akinek a vonásai ott vannak a lelkedben, tanítása, lelke úgy átszötte a világodat, mint az édesanyád lelke a te gyermekségedet? Anya, akiben feltalálod és áldod, ami benne jó, akitől mindenedet vetted s aki annyira rád tékozolta mindenét, hogy teljes mértékben reád szorult? Reád szorult, hogy megajándékozzon téged a szolgálat méltóságával? Anya, akinek vértől patakszik a szíve akkor is, ha elűz magától, akit megtagadhatsz, de soha el nem felejtessz? Azt, amit tőle vettél, soha le nem vetkőzheted?

Dr. Ravasz László gondolataiból



KÉT TEMPLON - KÉT VILÁG

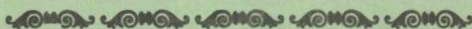
Két éve lesz már, hogy sok év multával újra Erdélyben jártam, de vannak emlékek, melyeket nem két év, de még száz év sem fog elhomályosítani.

Esek közé tartozik az a szép júniusi vasárnap reggel, mikor egy kis faluban járva, elmentem a vasárnapi istentiszteletre. Aki ismeri a falusi életet, tudja, hogy a hosszú nyári napokat a laposan ki kell használni; kapálni, kaszálni, permetezni, zöldségültetvényeket gyomlálni látástól vakulásig, úgyhogy férfiak és asszonyok egyaránt fáradt testel, sajgó derékkal esnek az ágyba. Sok a munka, kevés a pihenés, túl kevés, és a "szabad idő" nem a hét végét, hanem a tél közepét jelenti. Ugy képzeltem, néhány öregasszonyon, rokkant férfin kívül mások aligha lesznek jelen. Tévedtem, és szégyenlem magam, hogy ilyen gondolat mégcsak átfuthatott agyamon. Zsúfolásig volt tömve a templon, egy lélek sem volt a mezőkön (pedig oly szép kaszáló idő volt kint). Öreges és fiatalok egyforma áhítattal csüngtek a pap szavain, aki magyarul prédikált, magyarul imádkozott. Sokaknak még a könyve is kicsordult, mikor azt énekelték, hogy "Tebenned bízunk eleitől fogva, Uram" és "Erős várunk nekünk az Isten, és fegyverünk ellenség ellen. Megszabadít veszedelemtől, amely miránk most mindenünnen tör." Milyen mély jelentősége volt ott, akkor, ezeknek a szavaknak. "Tied az ország": sajgó lelki sebek alatti mély, rendíthetetlen hit és reményből fakadt ez a félig ima, félig sóhajtás.

Nekünk az egyházra fordított órákat, perceket nem kell későesti kapálással, kaszálással behozni - mi ezeket rendszeres szabad időnkéből vesszük csak el, és sóhajtunk mégis, hogy korán kellett felkeni. Korán! Nyolc órakor! Nem riad fel lelkiismeretünk, mikor azt kérdezzük, kell-e egyáltalában magyarul beszélő magyarul imádkozó lekipásztor? Inkább az a kérdés: vajon megérdemelünk-e ilyen papot? Isten ígéje egyforma minden nyelven, a hit, remény és a feltámadás nincsen egy anyanyelvhez sem kötve, de a pünkösdi parancs mély értelme az volt, hogy mindenkinek saját nyelvén legyen hidetve az Ige, és kétkedésünk, habozásunk ez ellen vét.

"Erős várunk..!... , mi is énekeljük, de úgy élünk, úgy beszélünk, mintha házunk, biztosításunk, munkahelyünk vagy bankbetétünk lenne a mi erős várunk, nem is emlékezve már arra, hogy mindezek az várak nem is olyan régen már porrá omlottak, és emigráns vándorbatyúnkban a legnagyobb értékünk a hit volt! Kényelmesek, közönbösek, felületesek lettünk az évek folyamán, de vajon nem akad majd torkunkon az ének?, Nem pirul el majd szégyentől orcánk? Mikor spanyolul, németül vagy angolul kell majd halgatnunk az intést: legyetek a hitben álhatatosak!

Vladár Pál



Kedves Károly!

Az "UZENET" ez évi első száma megállít bennünket:

" R O H A N Ó E M B E R E K E T "

Aki elolvassa ezt az értesítőt még egyszer, meg fogja érteni, hogy itt nem csak "üzenetről" van szó. Ez a sülyedő hajó kiáltása is(csúnya kifejezés, de talán segít). S.O.S.

Ez a KIÁLTÁS megállásra kényszerít, hogy el ne vesszen a kiáltás hangja, olvassuk el még egyszer az "Uzenet" számát.

Az S.O.S. hangját meg kell hallanunk és cselekednünk, men-
tenünk kell.

Az S.O.S. -re választ adó külön segély-bizottság munkája megindult és minden testvérünk segítségét fogja kérni és fel fogja fedni annak sürgösségét és fontosságát is.

Aki a pénztáros jelentését elolvasta - annak nincsen szüksége külön magyarázatra, így nekem sincs.

A kiáltás elhangzott: !!! Jöjjenek - segítsenek !!!

Hadd legyek az első mentő-öv, az 1980 évi költségvetésünk részére átnyujtok egy 500.-Boliváros csekket, mint
" rendkívüli segélyt".

Bízom benne, hogy nem leszek az egyedüli segítő!

Szeretettel üdvözöl

Baja Sándor s.k.

EGYSZERŰ RECEPT TEPLOMBEZÁRÁSHOZ

Az elnémult harangok Pittsburghból érkező szomorú híre bizonyára sokakat megdöbbsent. Megdöbbenünk — azután napirendre térünk felette.

Az esemény súlyosan komoly volta azonban arra kényszerít, hogy foglalkozzunk vele, okának próbáljunk mélyére nézni, hátha valami tanulságot vonhatunk le belőle, nemcsak mások, de méginkább önmagunk számára.

Mi az, ami egy több mint félévszázados múltra visszatekintő evangélikus gyülekezet templomának ajtaját végérvényesen bezárja Magyar-Amerikában? Nagyon egyszerű választ lehet adni erre a kérdésre.

A gyülekezet megszűnéséhez nem kell egy ellenséges politikai hatalom elnyomó rendelkezése. Nem kell hozzá történelmi kataklizmák világegyetű pusztítása. Nem kell hozzá ateista jelszavakat táblán hordozó "piketelők" felvonulása, ami elriasztaná a templomba igyekvőket. Nincs szükség semmi ilyen drámai, hangos, erőszakos cselekedetre a templom bezárásához! Megy az magától is, egyszerű a receptje, semmit sem kell tenni.

Csak magyar evangélikusok kellene hozzá, akik semmit sem tesznek. Csak Te kellesz hozzá, Testvérem, amikor vasárnap reggel pihened kell, mert ugyebár egész héten keményen dolgozol. Csak az kell hozzá, hogy minden egyes vasárnap helyett — Isten kifejezett parancsának semmibe vételével — csak havonta egyszer, vagy még ritkábban menj el a templomba. Csak az kell, hogy életteddel meghazudtoljad, amit egykor hangosan hirdettél: azért menekültél el az istentagadó marxista zsarnokság elől, hogy szabadon járjass templomba! Mikor döbbsz rá arra, hogy a közöny, a te közönyöd sokkal veszélyesebb, mint minden nyílt erőszak? Mikor döbbsz rá arra, hogy a templomod bezárását kérő szavazatot már te is leadtad? Nem is egyszer, hanem minden egyes alkalommal, amikor valami más elfoglaltságod fontosabb volt számodra, mint Isten imádása a gyülekezet közösségében. Vagy azt gondold talán, hogy a hébe-hóba, rendszertelenül leadott 1-2 dollárod olyan igazán nagy áldozat a gyülekezet fenntartásához? Miért van az, hogy a magyar gyülekezetek tagjainak adakozása feltűnően gyengébb, csak kis hányadát teszi ki fejenként az amerikai gyülekezeti adakozásnak? Igaz lenne az, hogy a magyar evangélikusok nem szeretik templomukat, mert nem áldoznak érte abból, amivel Isten gazdagon megáldotta őket?! Autó, ház, színes televízió, külföldi utazás, mind elsősorban szükséges kiadás azok számára, akik az értékek rangsorolásában még nem jutottak el Istenig. Amikor Jézus azt mondta: "ahol a kincsed, ott a szíved", akkor — Luther szerint — a te pénztárcádra gondolt.

* * *

Az elnémult pittsburghi harangok már csak az emlékező lelkekben szólalnak meg . . . Meghallod-e néma tanúbizonyosságukat?

"ERŐS VÁR" (ze)



A "Feltámadás" Egyházközség
Magyar Presbitériumának.

Helyben.

Caracas, 1980. március 5.

Mélyentisztelt Presbitérium!

Közel 22 éven át voltam gyülekezetünk presbitériumának tagja, míg egészségi állapotom miatt kénytelen voltam visszavonulni a közélettől. Ez a 22 év és az egyházam iránti aggodás - úgy érzem - feljogosít és kötelez arra, hogy nyíltan feltárjam véleményemet a gyülekezet mai állapotával kapcsolatban.

A január hónapban megtartott Közgyűlésen elhangzott beszámolóik lényegükben, de különösen a gondnoki beszámoló döbbenetesen tragikus volt.

Anyagilag a terhek máris elviselhetetlenek, de az infláció miatt a deficités költségvetést is mindég emelni kell.

Ugyanakkor a templomlátogatók száma már csak egy 18-20 fős, kicsiny, hűséges csoportra zsugorodott össze, de további csökkenésével számolhatunk.

Ifjúsági nevelés, részvétel hiánya miatt: nulla! Utánpótlás: nulla!

Lelkészünk megválnak a gyülekezettől és átmegy a fiatal, fejlődő, lelkes spanyolnyelvű gyülekezethez.

Másik lelkészt keresünk a világ négy tájával levelezve. Ha találunk, kit és mennyiért???

Nem! Ez nem mehet így tovább!!! Hogy ide jutottunk, azért senkit sem okolhatunk, hanem csak magunkat. De a Presbitériumnak és a gyülekezet tényleges tagjainak tudomásul kell venni a tényeket, azt, hogy a gyülekezet elkerülhetetlen csőd előtt áll. Egyetlen kiút, megmenteni a számunkra legértékesebbet, a magyar nyelvű templomi szolgálatot, feláldozva magát a szervezett gyülekezetet és az elviselhetetlen anyagi terheket. A gyülekezet ne tartson autót és ne fizessen közegyházi hozzá-

járadást, hanem adja át a lelkészlakot a spanyol nyelvű gyülekezetnek; de biztosítsa a havonként egyszeri és a nagy ünnepeken egy-egy magyar nyelvű istentisztelet tartását. Ilyen vonatkozásban lelkészünkkel is meg tudnánk egyezni.

Egyéb lelkészi szolgálatokról pedig - keresztelő, esketés, temetés etc. - mindenki maga gondoskodik.

Az álláspontom, tudom drasztikus, de kizárólag a presbitérium kötelessége szembenézni a tényekkel és megkeresni a kiutat a csödből, még akkor is ha nem lesz "népszerű" a gyülekezet és a magyar kolónia egyes tagjai előtt.

Kérem a presbitériumot, legyen bátorsága leveletem az "UZENET"-ben közölni, hogy azt egyházunk és gyülekezetünk minden tagja elolvashassa és véleményét nyilváníthassa.

Atyafiságos üdvözléssel:

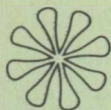
Dr. Nyerges Pál s.k.

Nagy hét : ISTENTISZTELETI REND !

- Március 30. Virágvasárnap
Reggel 9-kor Úrvacsorai istentisztelet.
- Április 3. Nagycsütörtök
Este 8 órakor Úrvacsorai istentisztelet.
- "- 4. Nagypéntek
Reggel 9-kor Úrvacsorai istentisztelet.
- "- 6. Húsvét
Reggel 9-kor Úrvacsorai istentisztelet.

Március 30. -án SZERETETVÉNDEGSEG
Este 7 órakor a Magyar Házban
Ez alkalommal a katolikus testvérekkel közösen rendezzük. Mindenkit szeretettel várunk!!!

Április 6. -án Délután 5 órakor tartunk Valenciában Úrvacsorai istentiszteletet.



Kedves Testvérem!

Az elmúlt évek valahogy megritkították sorainkat.

Sokat a "nagy kaszás" vitt el közülünk és még sokkal többet az anyagilag túlságosan sikerült, pénzhajhászó élet tett közömbössé az egyházi ügyek iránt.

Sok nagy láng aludt ki már!

Most Hozzád kedves testvérem a megmaradt pislákoló láng-hoz szeretnék fordulni. Arra kérünk, hogy tarts velünk egy önvizsgálatot. Tegyük fel a kérdést és próbáljunk arra őszintén válaszolni:

"Szerettük-e egymást és Egyházunkat, nemcsak nyelvvel, hanem cselekedettel is az utolsó években?"

"Hordoztuk-e egymás terhét és egymás szolgálatában soha ki nem fáradtunk?"

"Felelősek voltunk-e nemcsak az igéért, hanem egymás lelkéért is?"

Beteg az Egyházunk - s betegsége a krízishez közeledik. Krízisben, változásban van az Egyház-Gyülekezet, mert napról napra csökken a ténylegesen működő valóságos egyháztagok száma. Mert nem tekinthetők ilyeneknek azok, akik egyszer-kétszer elmennek egy évben a templomba, s a perselyezésnél adnak egy Bolivárt.

De a GYÜLEKEZET fenntartásának a költségei nem érdeklik őket!

Hová lettek azok az egyháztagok, akik a mainál sokkal nehezebb megélhetési viszonyok között lehetővé tették a ma létező templom és egyházközség felépítését? Hová lettek a régi hűséges öregek? - hol vannak a gyermekeik, unokáik? Gondoljunk csak vissza 30 év távlatából azokra a hatalmas nehézségekre, amivel elődeik küzdöttek! De álhatatosak maradván a hitben, keresztül vergődtek a nehéz időkön.

Erre a hűségben való kiállásra - kell összefogjunk!

Tegyük fel magunknak a következő kérdéseket:

- 1) Akarjuk-e, hogy a magyar caracasi protestáns gyülekezetet megtartsuk a harmadik és az azt követő generációk számára?
- 2) Akarjuk-e, hogy gyermekeinket magyar nyelven kereszteljük,

konfirmálják és eskessék?

3) Akarjuk-e, hogy utolsó utunkra magyar nyelven kíséren el lelkipásztorunk?

Ha válaszod: igen - ébredj fel Testvérem és vegyél részt Gyülekezeted munkájában - mert ez a Te segítséged nélkül halálra van ítélve.

Találjunk egymásra és fogjunk össze. Térj vissza Gyülekezetedbe!

Egyházad feléd nyújtott kezét ragadd meg! Emlékezz, hogy Hunyadi János - Rákóczi és Lórántffy Zsuzsánna népe vagy, akik Egyházukért kiálltak és áldozatot hoztak!

Fogd meg testvéred kezét; azoknak a kezét, akik ugyancsak segíteni akarnak Egyházunkon. Ha ők ezt jobban csinálják mint Te, azért hogy Téged felemeljenek. Ha gyengébbek mint Te, azért, hogy Te tartsd és vezesd őket.

Soha ne engedd meg magadnak, hogy olyan fontos, olyan nagy és erős legyél, hogy elfelejtkezhessél Egyházadról.

Kedves Testvérem. Debrecen város címerében éppen úgy, mint a magyar református egyház címerében egy phönix madár van, amelyik madár a lángból támad fel és a nap felé repül.

Gyere kedves Testvérem és mond velünk a pesszimistáknak, a kétkedőknek, a lángtengerben jajgatóknak: "Repüljete!" - hiszen szárnyaitok vannak.

"Repüljete fel!" Isten Egyháza - a mi Egyházunk nem veszhet el - nem halhat meg itt Caracasban! - Feltámad újból és a nap felé repül - A TE SEGÍTSÉGEDDEL !

Caracas, 1980. Március

Éva Nyerges de Matute

CONGREGACION HUNGARA

Apartado 68.360

CARACAS - 1062 - A



Rev. George Pósfay
THE LUTHERAN WORLD FEDERATION
Route Ferney 150
CH-1211 GENEVE 20 P.O. Box N°66
Suiza

Impresos

(No comerciales)

ORDINARIO

Lelkész: Nt. Leskó Károly

Istentiszteletek: Minden vasárnap 9 órakor

Lelkészi hivatal telefonszáma: 33-73-52

Lelkészi hivatal és templom címe: Prolongación 4a. Av.
con 3a. Transversal de Altamira, Quinta "La Reforma",
Urb. La Castellana, CARACAS 1062.